আয়কৰ আয়ুক্ত, পঞ্জাব, পাটিয়ালা

বনাম

আৰ. বি. জোধা মাল কুঠিয়ালা

১৯৬৫ চনৰ ১৯ নৱেম্বৰ।

[ন্যায়াধীশ কে. চুব্বাৰাও, জে. চি. শ্বাহ আৰু এছ. এম. চিক্ৰী]

ভাৰতীয় আয়কৰ আইন ১৯২২, ধাৰা ২৫(৪)- ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯১৮ৰ অধীনত ব্যৱসায়ত হোৱা লাভৰ মূল্যায়ন -১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ হৈছিল আৰু নতুন প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ব্যৱসায় আৰাম্ভ কৰে-১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইনখন ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা বলবৎ হয়-১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইন আৰম্ভ হোৱাৰ লগে লগে প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ব্যৱসায় চলাই আছিল নেকি।

এটা হিন্দু অবিভক্ত পৰিয়ালক ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯১৮ৰ অধীনত কাঠৰ ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰত কৰ আৰোপ কৰা হৈছিল। ১৯৩৪ চনত পৰিয়ালটোৰ বিভাজন হয় আৰু ইয়াৰ পাঁচ জন সদস্যই ব্যৱসায়টো আগবঢ়াই নিবলৈ অংশীদাৰিত্বত প্ৰৱেশ কৰে। ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত এই প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ কৰা হয় আৰু সেই তাৰিখলৈকে আৰু ইয়াৰ একাউণ্ট সমূহ নিষ্পত্তি কৰা হয়। ভংগ হোৱা প্ৰতিষ্ঠানটোৰ কাঠৰ ব্যৱসায় মূল্যায়ক প্ৰতিষ্ঠানটোৱে নিজৰ হাতত লৈছিল। নতুন প্ৰতিষ্ঠানটোৰ বাবে অংশীদাৰিত্বৰ এটা আহিলা ১৯৩৯ চনৰ ২৯ জুনত তৈয়াৰ কৰা হৈছিল যত পূৰ্বৰ প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ হোৱাৰ সৈতে জড়িত তথ্য সমূহৰ বিষয়েও অৱগত কৰা হৈছিল। নতুন প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ১৯৪৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত মূল্যায়কৰ ও সমাপ্তি ঘোষণা কৰে। ১৯৪৩-৪৪ চনৰ মূল্যায়ন কাৰ্য্য বিধিত মূল্যায়কে ধাৰা ২৫(৩)ৰ অধীনত বা ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ বিকল্প

ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত লাভালাভ দাবী কৰিছিল। মূল্যায়নকাৰী আৰু আপীল কৰ্তৃপক্ষই এই দাবী নাকচ কৰিছিল যদিও প্ৰংগক্ৰমে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত এই দাবীৰ অনুমতি দিছিল। আয়কৰ আয়ুক্ত গৰাকীয়ে প্ৰমাণ-পত্ৰ সহ উচ্চতম ন্যায়ালয়ত আবেদন জনায়।

নিৰ্ণয়ৰ বাবে বস্তুগত প্ৰশ্নটো আছিল যে ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইন আৰম্ভ হোৱাৰ সময়ত মূল্যায়ক জনে ব্যৱসায় চলাই আছিল নেকি যাতে ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত লাভা লাভৰ অধিকাৰী হ’ব পাৰে।

কোৱা হৈছিল যে: ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ বলবৎ কৰা হৈছিল। সাধাৰণ খণ্ড আইন (১৮৯৭ চনৰ ১০ নং আইন)ৰ ধাৰা ৫(৩)ত উল্লেখ আছে যে ইয়াৰ বিপৰীত প্ৰকাশ নকৰিলে কেন্দ্ৰীয় আইন বা নিয়মাৱলী আৰম্ভ হোৱাৰ আগৰ দিনটোৰ ম্যাদ উকলি যোৱাৰ লগে লগে অস্তিত্ব লাভ কৰা বুলি ধৰি লোৱা হ'ব। সেয়েহে ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইন খনক ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ ম্যাদ উকলি যোৱাৰ লগে লগে কাৰ্যকৰী হোৱা বুলি ধৰিব লাগিব। [৬৪৮ডি-ই]

১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইন বলবৎ হোৱা সেই সময়ত মূল্যায়কে ব্যৱসায় চলাই আছিল নে নাই সেইটো ১৯৩৯ চনৰ ২৯ জুনত উত্তৰদাতা সকলে কাৰ্যকৰী কৰা অংশীদাৰিত্বৰ চুক্তি পত্ৰৰ পৰা সিদ্ধান্ত ল’ব লগীয়া হৈছিল। ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চলৈকে হিচাপ সমূহ নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল আৰু পূৰ্বৰ অংশীদাৰ সকল পৃথক হৈ পৰিছে বুলি উল্লেখ কৰা হৈছিল যাৰ অৰ্থ হল ১৯৩৪ চনত গঠন হোৱা প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ পিছত ব্যৱসায় কৰা নাছিল। ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ভংগ হোৱাৰ সময়ত মূল্যায়কক আবণ্টিত কাঠৰ ব্যৱসায় চলাই থাকিবলৈ দিয়া হৈছিল। কাঠৰ ব্যৱসায়টো পুৰণি আৰু চলি থকা ব্যৱসায় আছিল আৰু ইয়াৰ লেনদেনৰ ধাৰাবাহিকতা বজাই ৰখাৰ উদ্দেশ্য যুক্তি সংগতভাৱে মূল্যায়ক জনকেই জগৰীয়া কৰিব পাৰি। সেয়েহে এইটো ধৰি লব লাগিব যে ১৯৩৪ চনত প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ হোৱাৰ লগে লগে মূল্যায়কে ব্যৱসায় কৰিবলৈ

আৰম্ভ কৰিছিল যিটো কাৰ্যকৰী হৈছিল। ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ মাজ নিশালৈকে এই প্ৰতিষ্ঠানটোৰ ব্যৱসায় চলি থাকিল আৰু তাৰ লগে লগে মূল্যায়কজনৰ ব্যৱসায় আৰম্ভ হ'ল।

সেয়েহে ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইনখন বলবৎ হোৱাৰ নিৰ্দিষ্ট সময় ছোৱাত নতুন অংশীদাৰিত্বৰ সৃষ্টি হৈছিল আৰু সেই আইনখন আৰম্ভ হোৱাৰ সময়ত মূল্যায়কে ব্যৱসায় চলাই থকা নাছিল বুলি ক'ব নোৱাৰি। সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই কথা কোৱাটো সঠিক আছিল যে ১৯৪৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত ফাৰ্মখন ভংগ হোৱাৰ পিছত মূল্যায়কজনে ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ ধাৰা ২৫(৪) ৰ অধীনত সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী আছিল।

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ: দেৱানী আপীল নং ৯৫/ ১৯৬৪ ।

আয়কৰ প্ৰসংগ নং: ২৩/১৯৫৮ ত পঞ্জাৱ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৯৬১ চনৰ ১৪ এপ্ৰিলৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা কৰা আপীল।

এছ. টি. দেশাই, আৰ.গণপথীআয়েৰ, গোপাল সিং, বি. আৰ. জি. কে. আচাৰ আৰু আৰ. এন. সচ্থেই, আপীলকাৰীৰ বাবে।

উত্তৰদাতাৰ বাবে এ. ভি. বিশ্বনাথ শাস্ত্ৰী, টি. এ. ৰামচন্দ্ৰন, অ. চি. মাথুৰ।

আদালতৰ ৰায়দান ন্যায়াধীশ শ্বাহে প্ৰদান কৰিছিল।

হাকাম মাল টানি মাল এটা হিন্দু অবিভক্ত পৰিয়ালক ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯১৮ৰ অধীনত আব্দুল্লাপুৰৰ কাঠৰ লগতে ব্যৱসায়ৰ পৰা লাভ কৰা আয়ৰ ক্ষেত্ৰত কৰ আৰোপ কৰা হৈছিল। ১৯৩৪ চনত সেই হিন্দু অবিভক্ত পৰিয়ালটোৰ বিভাজন হৈছিল আৰু সেই পৰিয়ালৰ পাঁচ জন সদস্যই মেছাৰ্ছ হাকাম মাল টানি মালৰ নামত সেই ব্যৱসায়টো আগবঢ়াই নিবলৈ অংশীদাৰিত্বত প্ৰৱেশ কৰিছিল যিটো ব্যৱসায় প্ৰথমে অবিভক্ত পৰিয়ালটোৱে চলাইছিল। এই প্ৰতিষ্ঠানটোৰ একাউণ্ট ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চ লৈকে নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল আৰু

প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ কৰা হৈছিল। প্ৰতিষ্ঠানটোৰ কাঠৰ ব্যৱসায়টো প্ৰতিষ্ঠানটোৰ দুজন অংশীদাৰ-গজ্জন মাল আৰু জোধা মালে গ্ৰহণ কৰিছিল, যিয়ে আৰ. বি. জোধামাল কুথলালাৰ নামত ব্যৱসায় চলাবলৈ অংশীদাৰিত্বৰ চুক্তি কৰিছিল-যাক ইয়াৰ পিছত 'মূল্যায়ক' বুলি কোৱা হ'ব। অংশীদাৰিত্বৰ চৰ্ত সমূহ লিপিবদ্ধ কৰা আৰু পূৰ্বৰ অংশীদাৰিত্ব ভংগ হোৱাৰ কথা অৱগত কৰা অংশীদাৰিত্বৰ এটা আহিলা ১৯৩৯ চনৰ ২৯ জুনত কাৰ্যকৰী কৰা হয়। মূল্যায়কক ১৯৪৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত ভংগ কৰা হৈছিল।

১৯৪৩-৪৪ চনৰ মূল্যায়ন কাৰ্য্যবিধিত মূল্যায়কে দাবী কৰিছিল যে ১৯৩৯ চনৰ আয়কৰ (সংশোধনী) আইন নং ৭ বলবৎ হোৱাৰ পূৰ্বে ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত মেছাৰ্ছ হাকাম মাল টানি মাল প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ কৰা হৈছিল আৰু ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পিছত ১৯৪৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত এই ব্যৱসায়ে প্ৰথম সফলতা লাভ কৰিছিল, যেতিয়া মূল্যায়কক ভংগ কৰা হৈছিল আৰু সেই একাউণ্টৰ ওপৰত মূল্যায়ক জনে ধাৰা ২৫(৩)ৰ অধীনত বা বিকল্পভাৱে ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত সকাহৰ অধিকাৰী আছিল। আয়কৰ বিষয়াই ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ ২৫ নং ধাৰাৰ উপ-ধাৰা (৩) বা (৪)ৰ সুবিধা মূল্যায়কক নিদিয়াকৈয়ে মূল্যায়ন সম্পূৰ্ণ কৰিছিল। আপীল সহকাৰী আয়ুক্তই এই আদেশ নিশ্চিত কৰে যে পৰিয়ালৰ প্ৰতিষ্ঠান মেছাৰ্ছ হাকাম মাল টানি মাল প্ৰতিষ্ঠানটোৱে, ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলত সফলতা লাভ কৰিছিল আৰু সেই প্ৰতিষ্ঠানটোৱেই কেৱল ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত সকাহৰ অধিকাৰী আছিল আৰু ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইন বলবৎ হোৱাৰ পিছত ১৯৪৩ চনৰ ১ এপ্ৰিলত সংঘটিত হোৱা দ্বিতীয়টো সফলতা ধাৰা ২৫(৪)ৰ অধীনত সকাহৰ বাবে গ্ৰহণ যোগ্য নাছিল। আয়কৰ আপীল ন্যায়াধিকৰণে আপীল সহকাৰী আয়ুক্তৰ মতামতত একমত প্ৰকাশ কৰে। ইয়াৰ পিছত পঞ্জাৱ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ ধাৰা ৬৬(২)ৰ অধীনত, ন্যায়াধিকৰণে গোচৰৰ বিবৃতি প্ৰস্তুত কৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মতামতৰ বাবে তলত দিয়া প্ৰশ্নটো দাখিল কৰে:

" গোচৰটোৰ তথ্য আৰু পৰিস্থিতিৰ পৰা মূল্যায়ন সম্পৰ্কে কৰা প্ৰশ্নৰ ক্ষেত্ৰত, মূল্যায়ক প্ৰতিষ্ঠানটোৱে (আৰ. বি. জোধামাল কুঠিয়ালা, আব্দুল্লাপুৰ ডিপো, চিমলা) আয়কৰ আইনখনৰ ধাৰা ২৫(৩) বা ২৫(৪)ত প্ৰদান কৰা সুবিধাৰ অধিকাৰী নাছিল বুলি ন্যায়াধিকৰণে আইনগতভাৱে শুদ্ধ বুলি ধৰি লোৱাটো সঠিক আছিল নেকি?"

উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰায় দিয়ে যে ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইনখন কাৰ্যকৰী কৰাৰ সময়ত মূল্যায়কজনে ব্যৱসায় চলাই আছিল আৰু সেয়েহে আইনখনৰ ২৫(৪) নং ধাৰাত সুবিধা লাভ কৰাৰ অধিকাৰী আছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰদান কৰা প্ৰমাণ-পত্ৰৰ সৈতে এই আবেদনক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হৈছিল।

১৯৩৯ চনৰ আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ৰ দ্বাৰা ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯২২ৰ ২৫ নং ধাৰাত উপ-ধাৰা (৪) সন্নিবিষ্ট কৰা হৈছিল। ইয়াত প্ৰদান কৰা হৈছে :

ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন, ১৯৩৯ৰ অধীনত (১৯৩৯ চনৰ সপ্তম), ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯১৮ৰ বিধানৰ অধীনত যি কোনো সময়তে কৰ আৰোপ কৰা যি কোনো ব্যৱসায়, বৃত্তি বা বৃত্তি চলোৱা, বা তেনে ক্ষমতাত থকা আন এজন ব্যক্তিয়ে উত্তৰাধিকাৰী হয়, পৰিৱৰ্তনটো কেৱল "এটা অংশীদাৰিত্বৰ সংবিধানৰ পৰিৱৰ্তন নহয়, পূৰ্বৰ বছৰৰ শেষৰ পৰা তাৰ তাৰিখৰ মাজৰ সময়ছোৱাৰ আয়, লাভ আৰু লাভৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰথম উল্লেখ কৰা ব্যক্তিজনে কোনো কৰ প্ৰদান কৰিব নালাগে" আৰু তেনে ব্যক্তিয়ে দাবী কৰিব পাৰে যে পূৰ্বৰ বছৰৰ আয়, লাভ আৰু লাভক উক্ত সময়ছোৱাৰ আয় আৰু লাভ বুলি গণ্য কৰা হ'ব। য'ত এনে কোনো দাবী কৰা হয়, তেনে ক্ষেত্ৰত উক্ত সময়ছোৱাৰ আয়, লাভ আৰু লাভৰ ভিত্তিত মূল্যায়ন কৰা হ'ব, আৰু যদিহে পূৰ্বৰ বছৰৰ আয়, লাভ

আৰু লাভৰ ক্ষেত্ৰত ইতিমধ্যে এনে মূল্যায়নৰ ভিত্তিত প্ৰদান কৰিব লগীয়া ধনৰাশিতকৈ অধিক পৰিমাণৰ কৰ পৰিশোধ কৰা হৈছে, তেন্তে পাৰ্থক্যটো ঘূৰাই দিয়া হ'ব:

প্ৰদান কৰা হৈছে.......................

কাঠৰ ব্যৱসায়ৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতীয় আয়কৰ আইন, ১৯১৮ৰ অধীনত হাকাম মাল টানি মালৰ হিন্দু অবিভক্ত পৰিয়ালটোৰ ওপৰত কৰ আৰোপ কৰা হৈছিল আৰু ১৯৩৪ চনত মেছৰ্ছ হাকাম মাল টানি মালে সেই ব্যৱসায়ৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈছিল। ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত মেছাৰ্ছ হাকাম মাল টানি মালৰ হিচাপ নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল আৰু সেই প্ৰতিষ্ঠানটোৱে যি কাঠৰ ব্যৱসায় চলাইছিল, সেইটো মূল্যায়কে অধিগ্ৰহণ কৰিছিল। বিভাগীয় কৰ্তৃপক্ষই ৰায় দিছিল যে ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ আৰম্ভ হোৱাৰ সময়ত মূল্যায়কজনে <u>ব্যৱসায় চলাই নাছিল,</u> আৰু ১৯৪৩ চনৰ প্ৰথম এপ্ৰিলত ব্যৱসায়ত সফল হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই মতামতৰ সৈতে একমত নাছিল আৰু মতামত দিছিল যে মূল্যায়কজন ১৯৩৯ চনৰ৭ নং আইনখনৰ আৰম্ভণিতে ব্যৱসায় চলাই আছিল, আৰু সেই মতামতৰ শুদ্ধতাক এই আপীলত প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছিল।

১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ বলবৎ কৰা হয়। ১৮৯৭ চনৰ সাধাৰণ দফা আইন ১০ৰ ধাৰা ৫(৩)ত উল্লেখ আছে যে যদিহে ইয়াৰ কোনো বিকল্প প্ৰকাশ কৰা নহয়, তেন্তে কেন্দ্ৰীয় আইন বা নিয়ম এটা আৰম্ভ হোৱাৰ আগৰ দিনটোৰ ম্যাদ উকলি যোৱাৰ লগে লগে কাৰ্যকৰী হোৱা বুলি ধৰা হ'ব। সেয়েহে ১৯৩৯ চনৰ ৭ নং আইনখন ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ ম্যাদ উকলি যোৱাৰ লগে লগে কাৰ্যকৰী হোৱা বুলি ধৰিব লাগিব। ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ আৰম্ভ হোৱাৰ সময়ত

মূল্যায়কজনে ব্যৱসায় চলাইছিল বুলি উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ অনুকূলতা লাভ কৰিছে। সেয়েহে বিতৰ্কিত প্ৰশ্নটো অংশীদাৰিত্বৰ চৰ্তসমূহৰ প্ৰকৃত ব্যাখ্যাৰ ওপৰত নিৰ্ধাৰণ কৰিব লাগিব।

" লালা গোপী মাল চাহাব সুদৰ পুত্ৰ আৰ. বি. জোধা মাল কুঠিয়ালা এটা অংশত আৰু আনটো অংশত লালা হাকাম মাল চাহাব সুদ কুঠিয়ালাৰ পুত্ৰ গজ্জন মাল কুঠিয়ালা, হোছিয়াৰপুৰ জিলাৰ হাৰোলি আৰু বৰ্তমান চিমলাৰ বাসিন্দা আছিল।

আনহাতে আমি শপত গ্ৰহণকাৰী সকল চিমলাৰ প্ৰতিষ্ঠান লালা হাকাম মাল টানি মাল ৰ অংশীদাৰ আছিলোঁ আৰু লালা হাকাম মাল টানি মালৰ সকলো অংশীদাৰে বুজি পাইছিল যে ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চলৈকে তেওঁলোকৰ হিচাপ নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল আৰু ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা সকলো অংশীদাৰ পৃথক হৈ পৰিছিল, আৰু আব্দুল্লাপুৰত থকা হাকাম মাল টানি মাল আৰু আৰ. বি. জোধা মাল কুঠিয়ালাৰ নামত থকা প্ৰতিষ্ঠানটোৰ ব্যৱসায় আমাৰ অংশত পৰিছে যিটো ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা আমি মৌখিক চুক্তিৰ জৰিয়তে আৰ.বি জোধা মাল কুঠিয়ালা, আব্দুল্লাপুৰ নামে এটা পৃথক অংশীদাৰিত্ব গঠন কৰিছো। এতিয়া উক্ত মৌখিক (চুক্তি)খন লিখিত লৈ হ্ৰাস কৰা হৈছে আৰু আমি একমত যে :

প্ৰথম পৰ্যায়ত অংশীদাৰিত্বৰ আহিলাত উল্লেখ কৰা হৈছে যে মেছৰ্ছ হাকাম মাল টানি মালৰ হিচাপ ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চআৰু ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চলৈকে নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল। তাৰ পিছত কোৱা হৈছিল যে ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা সকলো অংশীদাৰ পৃথক হৈ পৰিছিল। এইটো স্পষ্ট নাছিল : ইয়াৰ অৰ্থ হ'ব পাৰে যে বিলুপ্তি ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলত হৈছিল অৰ্থাৎ ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলত গোটেই দিনটো বা কিছু অংশৰ বাবে ব্যৱসায় চলি আছিল, বা ইয়াৰ অৰ্থ

হ'ব পাৰে যে ১৯৩৯ চনৰ শেষৰ পৰা ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত পৃথক হৈছিল। যেতিয়া কোনো দলিলত কোৱা হয় যে কোনো লেনদেন কোনো বিশেষ তাৰিখৰ পৰা কাৰ্যকৰী হয় তেতিয়া সেই প্ৰকাশ কোনটো প্ৰসংগত হয়, সেই প্ৰসংগত নিৰ্ধাৰণ কৰিব লাগে, উল্লেখ কৰা তাৰিখটো বাদ দিব লাগিব নে অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হ'ব। আহিলাত উল্লেখ কৰা ধৰণে হিচাপ ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চলৈকে নিষ্পত্তি কৰা হৈছিল আৰু অংশীদাৰ সকল পৃথক হৈ পৰিছিল, ইয়াৰ অৰ্থ হ'ব যে মেছৰ্ছ হাকাম মাল টানি মালৰ প্ৰতিষ্ঠানটোৱে ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ পিছত ব্যৱসায় কৰা নাছিল। মূল্যায়কৰ পৃথক অংশীদাৰিত্ব গঠন কৰা মৌখিক চুক্তিৰ তাৰিখ আহিলাত উল্লেখ কৰা হোৱা নাছিল, আৰু সেই হৈ আন কোনো প্ৰমাণ নাই। কিন্তু মূল্যায়কজনক ১৯৩৯ চনৰ ১ এপ্ৰিলৰ পৰা ভংগ হোৱাৰ সময়ত তেওঁক আবণ্টিত কাঠৰ ব্যৱসায় চলাবলৈ দিয়া হৈছিল। কাঠৰ ব্যৱসায়টো পুৰণি আৰু চলি থকা ব্যৱসায় আছিল, আৰু ব্যৱসায় আৰু ইয়াৰ লেনদেনৰ ধাৰাবাহিকতা বজাই ৰখাৰ উদ্দেশ্য যুক্তি সংগত ভাৱে মূল্যায়ক জন ইয়াৰ বাবে জগৰীয়া হ'ব পাৰে। সেয়েহে এইটো ধৰিব লাগিব যে মূল্যায়কে মেছাৰ্ছ হাকাম মাল টানি মাল প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ হোৱা কাৰ্যকৰী নোহোৱাৰ লগে লগে ব্যৱসায় কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। অন্য প্ৰমাণৰ অনুপস্থিতিত মেছ্ছ হাকাম মাল তানি মালৰ ব্যৱসায়, ১৯৩৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ মাজ নিশালৈকে চলি আছিল বুলি ধৰিব পাৰি আৰু তাৰ লগে লগে মূল্যায়কৰ ব্যৱসায়ও আৰম্ভ হৈছিল।

সেয়েহে ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ বলবৎ হোৱাৰ নিৰ্দিষ্ট সময়ত এই অংশীদাৰিত্বৰ সৃষ্টি হৈছিল আৰু সেয়েহে ১৯৩৯ চনৰ ভাৰতীয় আয়কৰ (সংশোধনী) আইন ৭ৰ আৰাম্ভণিতে মূল্যায়কজনে ব্যৱসায় আৰম্ভ কৰা নাছিল বুলি ক'ব নোৱাৰি। সেয়েহে আমাৰ ৰায় অনুসৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিক আছিল যে ১৯৪৩ চনৰ মাৰ্চ মাহত সেই প্ৰতিষ্ঠানটো ভংগ

হোৱাৰ পিছত মূল্যায়কজন ভাৰতীয় আয়কৰ আইনৰ ধাৰা ২৫(৪)ৰ সুবিধাৰ বাবে অধিকাৰী আছিল।

আপীল বিফল হয় আৰু খৰচৰ সৈতে খাৰিজ কৰা হয়।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

Disclaimer – The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

"স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে । ইয়াৰ বাদে অন্যক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব । সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব ।

Translated by-Bitabi Mahanta(Advocate)
Examined by- P. J. Borah Senior Grade Translator, Gauhati High Court.